

vil der komme en anden Forsvarsminister til at administrere disse Love, det bliver ikke mig.“ Der har vi altsaa Forsvarsministerens Ord for, at gennemføres en Folkeafstemning med det Resultat, at den giver Flertal imod Regeringen, saa skal Lovene administreres loyalt, men saa bliver det af en anden Minister. Og dette har den højtærede Minister gentaget meget tydeligere paa mange Møder, som jeg har været med til, sagt dette: Skal den Ordning gennemføres loyalt, skal det være af en anden Minister og ikke af mig. Vi har altsaa Ministerens egne Ord for, at han ikke vil administrere Ordningen af 1922 loyalt, og det er dette, der har fundet Udtryk i de Anmærkninger og de Ændringsforslag, der foreligger her paa Finanslovsforslaget. Overfor dette er det, jeg siger dette — som det ærede Medlem Hr. Rode ikke imødegik, fordi han var for travlt beskæftiget med tragiske Miner og andet, hvori han maaske ogsaa er mere Specialist end i de saglige Argumenter, det skal jeg ikke blande mig i —, at Grænserne er flyttet paa Finansloven, og at det er de Folk, som flytter Grænserne, der har Ansvar for den Uro, der derved forvoldes.

Naar den højtærede Finansminister talte om, at dette var Hovedloven, ja saa kræver jo netop den Betragtning, at man paa Hovedloven holder sig til det, der kendetegner den som Hovedlov, det, der skaber dens stærke Stilling, og ikke indblander det uvedkommende. Og naar den højtærede Finansminister taler om, at man er uenig i Detailler, ja, saa kan jeg for mit Vedkommende ikke erkende, at dette, at man saboterer Landets Forsvarsordning, naar man ikke har Evne til at faa den forandret paa lovlig Maade, skulde være en Detaille.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Jeg kan ikke tænke mig, at det, hvis de Ændringsforslag, der blev vedtaget i Gaar her i Folketinget, ogsaa bliver vedtaget i Landstinget, saa skulde være en ulovlig Fremgangsmaade. Jeg tror dog ikke, at det ærede Medlem Hr. Pürschel vil drive det saa vidt.

Det ærede Medlem kom derefter med en juridisk Fortolkning, som skulde vise, at jeg ikke havde administreret Militærlovene loyalt, fordi jeg var kommet med en Udtalelse om, hvordan min Stilling vilde blive efter en Folkeafstemning. Det forekommer mig, at det vilde have været mere nærliggende, om det ærede Medlem kunde være kommet og have sagt, at i det Aar, jeg nu

har administreret, havde jeg været illoyal med Hensyn til Administrationen af de Love, der var gennemført. Men det vogtede det ærede Medlem sig for, han kom kun med en hel Masse juridiske Betragtninger om, hvordan han mente at kunne fortolke en Udtalelse af mig.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at man ikke kunde forandre bestaaende Love paa Finansloven. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Militærlovene af 1922 forandres ikke ved disse Ændringer. Naar det ærede Medlem derefter sagde, at jeg i Gaar havde erklæret, at jeg ved at skrive Budgettet for 1925—26 havde pint Bevillingerne ned til det mindst mulige, vil jeg sige, at jeg har ikke sagt noget saadant i Gaar. Jeg har sagt, at Budgettet var skrevet saaledes, som Militærlovene forudsatte, men jeg sagde ved Forelæggelsen med det samme, at hvis det ikke lykkedes at gennemføre Afrustningsforslaget, vilde der komme Forslag om Nedsættelser, fordi vi saa vilde i et Aar nedsætte Beholdningerne ved ikke at erstatte det Forbrug, der skete i dette Aar, men afvente, hvad Resultatet af Afrustningsforslaget blev. Deri ligger der ikke noget som helst illoyalt eller noget Forsøg paa at forandre bestaaende Love. Dette, at vi, hvis vi faar en Ændring i Militærlovene af 1922 i de kommende Aar, da i dette Aar ikke erstatter de Beholdninger af Ammunition eller andet, der forbruges, fuldstændig, det er ikke at sabotere Lovene, det er at udskyde Anskaffelserne, indtil vi ser, hvorledes det gaar med det Lovforslag, der er forelagt Rigsdagen, hvorved jeg jo netop søger at ændre Lovene ved et Forslag, fremsat for Rigsdagen. At vi foretager disse midlertidige Udsættelser, kan aldeles ikke berettigede de skarpe Ord om, at man saboterer Forsvarsordningen, eller berettigede til at sige, at man begaar et konstitutionelt Overgreb.

Til Slut vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at naar han en Gang faar en ledig Time, skulde han gaa hen og tage Rigsdagstidende og læse, hvad Vilhelm Lassen og J. C. Christensen har bebrejdet Socialdemokraterne, naar vi undlod at stemme for Finansloven. Der staar mange ret skarpe Ord om Socialdemokraterne for denne vor Stilling. Vi undlod at stemme for Finansloven, fordi vi fandt, at Udgifterne til Militærvæsenet var for høje, efter at man havde stemt vore Ændringsforslag ned. Forskellen paa os og Venstre er, at Venstre undlader at stemme, fordi de militære Udgifter er for smaa, og jeg kan ikke tænke mig, at det forbedrer Venstres Stil-